

N°. 45. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

12te Møde.

Fredagen den 16. April.

(Fortf.)

Orsted (fortsat): Ansvar for Samvittig-
heden og for den offentlige Mening i Nutid
og Fremtid, troer jeg heller ikke, der i mindste
Maade kan være; thi jeg for min Deel er
fuldkommen overbevist om, at det Forslag,
som gjøres, er heldbringende for Danmark, og
at det er aldeles nødvendigt, naar man ikke
vil udsætte sig for høist betænkelige og farlige
Ryftelser i den danske Stat (Hør!). Derimod
troer jeg, at, hvis Beslutningen virkelig blev
en saadan, saa vilde Regjeringen udsætte sig
for, jeg vil ikke sige et juridisk Ansvar, men
for Ansvar for Historiens Domstol, Ansvar
for Samvittigheden, dersom den forsømte eller
undlod at gjøre det gjældende, som efter dens
Overbevisning er det Rigtige, og hvortil den
derved vilde faae en fuldstændig Bemyndigelse.
Men jeg finder dog, det er ubilligt, at udsætte
Regjeringen for de muligt skæve Domme, som
den vilde blive udsat for ved at gennemføre
Arveloven, uden at have et saadant udtrykke-
ligt Samtykke dertil, som den ønsker. Jeg
troer ogsaa, det er Rigsdagen værdigere, at
udtale sig bestemt over Sagen, og jeg skal der-
for stemme imod det foreliggende andet Gen-
dringsforslag.

Med Hensyn til de Uttringer, der fra
andre Sider ere faldne, troer jeg, at jeg dog
endnu bør sige et Par Ord, for at vise, at
det kongelige Budskab netop er fuldkommen i Over-
eensstemmelse med Londonertractaten. Det
maa dog fremfor Alt bemærkes, at det, som
efter Londonertractaten er Hovedsagen, det,
der opgives som Grundtanken deri, det er at
vedligeholde det danske Monarchies Integritet;
det er Formaalet, som udtales i Begyndelsen

af Tractaten. Derefter udtales, at der, som
en Betingelse for det danske Monarchies Ved-
ligeholdelse i sin Integritet, skal indføres en
reen mandlig Succession. Disse to Hoved-
tanker gaae aldeles foran den, som siden ud-
tales med Hensyn til Anvendelsen paa det Til-
fælde, som indtræffer, naar den egl. Mand-
stamme er uddød. Foruden at det i Indled-
ningen hedder, at „det er vigtigt for den eu-
ropæiske Fred at vedligeholde det danske Mon-
archies Integritet, og i Betragtning af, at
den Combination, der med Udelukkelse af
Dvinderne falder Mandstammen til Arv i
alle de Lande, som høre under Kongens Scep-
ter“, udtales det bagefter, at „Hans danske
Majestæt har indbudt Magterne til at indgaae
en Tractat i den Hensigt, ved en europæisk
Anerkjendelsesact at tilvelebringe en yder-
ligere Borgen for de Arvesølgen vedkom-
mende Foranstaltningers stadige Bestaaen“, for
deres Stabilitet. Derefter kommer, i den første
Artikel, et derpaa grundet Samtykke, til at
anerkjende Hans Høihed Prinds Christian af
Glücksborg og de med hans nulevende Gemalinde
avlede mandlige Descendenter paa Sværdstven
som Successorer og Arveberettigede til Dan-
mark, hvilket de ogsaa love at forstaae euro-
pæisk Anerkjendelse. Det synes dog utænkeligt,
at det kunde bestaae dermed, at man vedlige-
holdt den cognatistiske Succession, skøndt man
siger den skulde først indtræde, naar Prinds
Christians mandlige Descendenter vare uddøde,
og den kunde naturligviis heller ikke indtræde
før. Men dersom den da skulde indtræde som
en begrundet Rettighed, ikke blot som
en Udkomst til at komme i Betragtning ved
det Tyrsteraad, der skal afholdes efter Lon-
donertractatens Artikel 2, men som en Ret,
at Danmark og de Lande, der fortiden have
den samme Arvesølge som Danmark, da skulde